

ikke se, at Kommunerne i den Retning, saaledes som Forholdene hidtil have forment sig, staa tilbage for de private Eiendomsbesiddere. Jeg tror, at der er nogen Forskjel mellem den private Bedrift og Kommunernes Bedrift, ogsaa med Hensyn til Betydningen af den økonomiske Status. Den ene er ganske vist mest kontant med Hensyn til Kapitalens Ydelse, men den anden er utvivlsomt ligesaa kontant og sikker med Hensyn til den aarlige Ydelse. Derfor forekommer det mig, at Spørgsmaalet om en Kommune-Kreditforening kan fortjene Overveielse, og det er jo nærmest det, der er Tale om, idet der er bebudet en nærmere Undersøgelse af Sagen, og vi kunne saa afvente, hvad denne gaar ud paa. — Ved Affattelsen af Forslaget har jeg ikke Noget at erindre; jeg kan gaa ind paa, at der i Statutterne kommer til at staa, hvor Meget der skal ydes til Reservecapitalen, hvor stor Renteudelsen skal være, og hvor stor Amortisationsudelsen skal blive o. s. v., naar vi blot blive enige om det i Forveien. Jeg skal blot udtale strax, at man med Hensyn til Amortisationsudelsen absolut maa stille stærkere Fordringer til denne Kreditforening end til Kreditforeninger af Eiendomsbesiddere. — Den ærede Forslagsstiller gjorde en enkelt Bemærkning ved Forelæggelsen, som jeg skal henlede hans Opmærksomhed paa, dog ikke fordi jeg tror, der der kan være Tale om nogen virkelig Misforstaaelse. Næderst paa Sp. 263 i Tidenden siger nemlig den ærede Forslagsstiller, at de Begunstigelses, der i dette Lovforslag forlanges af Foreningen, i Virkeligheden kun er to, hvoraf den ene er den, at Kommunernes Obligationer kunne udstedes paa ustemplet Papir. Naar jeg sammenligner disse Ord med Lovforslagets Text og med hans øvrige Udtalelser, kan det næppe være ment saaledes, som de der nævnte Ord lyde, han har sikkert ment, hvad jeg er ganske enig med ham i, at medens Kommunernes Obligationer ere stempelpflichtige, blive Partialobligationerne, eller hvad der svarer dertil, de Gjældsbeviser, der udstedes af Foreningen, stempelfri. For saa vidt vi ere enige heri (Breinholt: Ja!) skal jeg ikke fordybe mig videre i dette Forhold; men som det staar i Rigsdagstidenden, kan det let give Anledning til Misforstaaelse. Jeg har imidlertid paa Forhaand antaget, at der ikke var nogen saadan Tilstand mellem os. — Et Sted i § 2 tales der om de af Foreningens Bestyrelse udstedte Gjældsbeviser og et andet Sted om de af Foreningen udstedte Obligationer. Jeg tør vel gaa ud fra, at vi ere enige om, at det er den

samme Ting, der tales om begge Steder, at det blot er Synonym Udttryk. Forøvrigt skal jeg foreløbig ikke udtale mig om Affattelsen af Lovforslaget, mod hvilken jeg ikke har Noget at erindre.

Rump: Jeg har bedt om Ordet for at gjøre nogle faa Bemærkninger til, hvad der fremkom fra min ærede Sidemand og fra det ærede Medlem fra Helsingør. Jeg kan gjøre det saa meget kortere, som den høitærede Minister alt har bemærket Udskilligt af det, som jeg vilde have sagt; det glædede mig meget at høre den Opfattelse, som den høitærede Minister havde, i det den i alt Væsentligt falder sammen med min. Den høitærede Indenrigsminister har allerede gjort en Bemærkning om, at Spørgsmaalet dreier sig ikke blot om at faae en Kreditforening til. — Det er meget muligt, at de 12 Kreditforeninger hellere maatte være samlede i 2 à 3 Kreditforeninger, men der er Tale om en Kreditforening af en hel ny Art, hvortil der er Trang, idet det hidtilværende Laanemarked ikke har været tilstrækkeligt til at skaffe Kommunerne saa billige Villkaar, som de burde have. — Naar det ærede Medlem ligesom vor ærede Kollega fra Helsingør omtalte, at Kommunerne vistnok vilde betafte sig for det solidariske Ansvar, maa jeg dertil sige, hvad ogsaa det ærede Medlemovre paa den anden Side (Th. Nielsen) kom ind paa, at dette har neppe Stort at sige. Hvorfor skulde man være saa bange for dette solidariske Ansvar? Naar Erfaringen hidtil har vist, at det ikke let sker, at en Kommune bliver insolvent, hvorfor skulde man saa frygte for, at Forholdene skulde stille sig anderledes i Fremtiden. Det bliver naturligvis hver enkelt Kommunes Sag, om den vil benytte Kreditforeningen, og det kan gjerne være, at en saadan Kreditforening i Begyndelsen kan have lidt Vanskelighed ved at arbejde sig frem. Men naar den først kommer i Gang skulle Landets forskjellige Kommuner nok melde sig, naar det viser sig, at den svarer Regning. Det er det, som det i sidste Instans jo dog kommer an paa, hvor man faar Pengene billigt, og jeg tror ikke, at man vil lade sig afholde alene af dette solidariske Ansvar. — Naar min ærede Sidemand udtalte, at Kommunerne kunne faae deres Laan i Sparekasserne, har den ærede Indenrigsminister ogsaa gjort en Bemærkning dertil. Den stemmer ogsaa med min Erfaring og Gud skal vide, om ikke det ærede Medlem egentlig nærmest har for Die de saakaldte midlertidige Laan, som Kommunerne kunne optage det ene Aar mod at tilbagebetale dem det andet